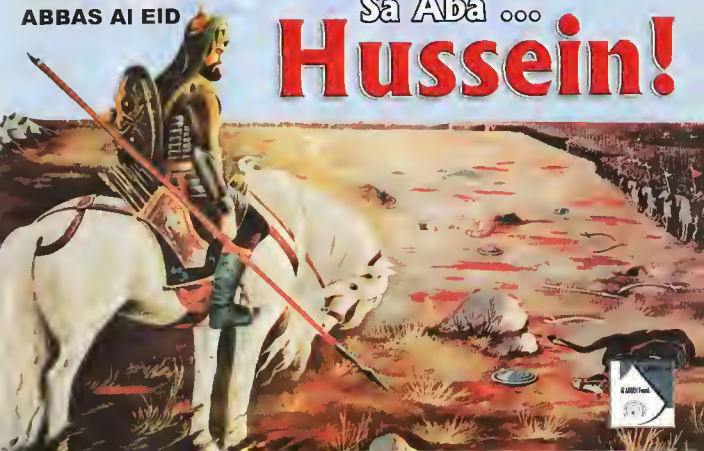

Sa Panulat ni:
ABBAS AI EID

Sa Aba ... **Hussein!**

بالغة الفلبينية
Salin Sa Filipino

Sa Aba... Hussein!

Nagsalin sa wikang Filipino
MARY ANN INTO CLERIGO

Nagsadyos ng pagsasalin sa wikang
Filipino
Lydia Babasa Ason
English and Filipino Tutor

Sa Panulat ni :
ABBAS AL EID

Ang lahat nang makasining at tunay na mga karapatan
ay nakalaan para sa patnugot

Abbas Ai-Eid

E-mail: ab3410@hotmail.com

تم الإعداد والترجمة في مكتب محمد الأمين (رحمته)

Paglilimbag at Pamamahagi

Mohammad Al-Ameen محمّد الأمين Foundation
State of Kuwait

مكتبة هيئة الأمين

دولة الكويت

P.O.Box: 5987

Hawally. 32090 Kuwait

E-mail: alameen110@yahoo.com

Unang pagkalimbag
1427Hegira - 2006

HARI NG MUNDO

'Lo! Pinahahalegahan ni Allah ang mga buhay at an-anan ng mga mamimampalotnya sapagkat ang hardin ay mapapasakinita. Sila ay makikipaglaban luno sa daan ni Allah at handang mamamalek para kay Allah'

PASIMULA

Ang pangkalahatang kilusan ng tao sa buong kasaysayan mula pa sa simula ay walang iba kundi aniyo sa mahahabang kadena ng pagsisikap tungo sa maginhawag buhay at makahanap ng magbibigay kaligasan sa kabuluhan, kaligayahan at kaginhawaan sa sangkatauhan.

Sa pamamagitan ng Kanyang mga Propeta at mga Sino, binibigyang-diin ng Islam ang labanan sa pagitan ng kabuluhan at kasamaan upang baguhin ang katotohanang panlipunan sa naghitingalong sangkatauhan. Ang Iradahya sa Kurbala ay isa sa mga aniyo ng pagsisikap malinaw na napakata at nakipaglaban ang mga alagad ng kabuluhan laban sa mga tagapaglangkik ng kasamaan. Mmaka y ito ang ina ng kilusang panlao na pinabubulan ng paninil at digmaan laban sa masasama. Ito rin ang isa ng mga rebolusyon na napaglaban at hanggang ngayon ay ipinaglalaban pa rin upang baguhin ang kanyang katotohanan na kinukonol ng kasamaan sa pamamagitan ng mga simbolo at mga taong may nakakapansalang pag-uugali na humahadang sa kanyang pag-unlad.

Ang nakakatatunong na Iradahyang ito ay nasa konsiyensiya pa rin ng bawat tao na balid ang katotohanan at ang mga pangangailangan ng tagumpay sa pangkalahatang kaunlaran ng tao at kaligayahan, sapagkat ito ay katiwayan at sakaling buhay sa kapangitan at kabangsan na masasabot ng tao kapag siya ay naaangkin ng kasamaan at karamutan sa pagkamit ng kanyang mga hangam.

Nakikita ng Islam ang dalawang uri ng tao. Ang mabubuti na marangal sa kanilang pag-uugali at pananalig bilang modelo sa sangkatauhan at ang masasama na gumagawa ng mga kabuluhan sa sangkatauhan alang-alang sa pagkamit ng kanilang kahilingan. Ang kuwentong ito ay nagpapakita ng ilang pang-ukol sa nangyari sa Banal na lupat ng Kurbala sa pagitan ng mga alagad ng kasamaan na pinammumuan ni Yazid Ibn Mula'awiyah Ibn Abi Sufyan at ang tagapagtaguyod ng kapakanan ng sangkatauhan na pinammumuan ni Imam Hussain Ibn Ali Ibn Abi Taleb (sumakanya nawa ang kapayapaan) kasama ang pangkat ng kanyang mga kasama na piniling magsakopisyo ng kanilang mga kaluluwa sa dambana ng pagpapaka-sakal ng sarili upang makamit ang linuso ng Islam sa kanta na ipagbunyi ang layunin at upang maligtas ang sangkatauhan mula sa mga kaluklukan. Si Imam Hussain Ibn Ali (sumakanya nawa ang kapayapaan) ay ang nopo ng pinakamahalagang pangkasaysayan at Islamiyang kakanyahan sa kasaysayan ng tao, Si Muhammed Ibn Abdullah. Ang sarili ng mga propeta sumakanya nawa ang kapayapaan at mga pansilangin. Ang nagbabago ng katotohanan at lipunan mula sa isang estado at isa pang lungod al bumura ng kalupitan at pang-aspi ng tao bilang pagpapaligay ng digmaan na nag-simula pa kay Propetang Adan (K) at napasa pagkatapos ni Propetang Abraham (K), Mosak (K), Hesus (K), at sa kanilang mga kasamaan at tagasimod.

Dagdag pa dito, ito ay malinaw na hindi dapat dumanak ang dugo maliban sa marangal na layuna para sa kapakanan ng sangkatauhan, at walang daan para sa tao na lumayong may kinikilangan sa pagitan ng kabuluhan at kasamaan sa pagitan ng tama at mali. Si Imam Hussain Ibn Ali (K), ang kanyang buong pamilya at mga kasamaan ay nagbigay-aniyo sa ganitong layunin sa pamamagitan ng kanilang nakakalugod na pagsasakopisyo upang mapokita sa aking kung paano maging makalino ang tao sa sangkatauhan at ang kanyang pakikipaglinungan sa paggawa ng kabuluhan sa kasaysayan ng tao.

Aming pinasasalamatan ang lahat ng bumahagi at kumalaga sa pagpapalabas ng babasahing ito sa pangmoral, pananalapi, at sa pansilang

Sumainyo nawa ang kapayapaan

Sa Ngalan ng Panginoon, ang Pinakamahabagin, ang Maawain

Paghahandog

sa

Hari ng sansinukob

Ang sumusunod sa mga Propeta

na si Ibin Al-Hasan Al-Mahdi

Nawa'y ihanda na kaagad ng Panginoon

ang kanyang pagdating

Oh Panginoong

mapagpatawad, tanggapin

mo ang kahinaan ko at patawarin ako.

1

3

2 Si Yazid ay umupo sa trono ng kalas-klassen at kinasap ang mga tao

4 Ibinigay ni Al-Walid ang sulat kay Al-Hussein at binasa nito ang sulat ni Yazid

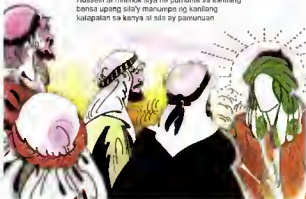
5

Sinagot siya ni Hussein

7

Ang mga lal sa Iraq ay nagsimulang sumulat kay Hussein at humuk siya na pumunta sa kanilang bensa upang sila'y manumpa ng kanilang kalapalan sa kanya at sila ay panunuan

6

Nabalisa na trikol sa Islam, at Hussein ay umalis ng Al- Madina tumungo sa Mekka.

8

Si Hussein ay nakatangap ng labindalawang libong magkakalubid na mga sulit: (Ang mga pulas ay hinog na at ang parang ay naging berde. Kapag ikaw ay dumating magkakaroon ka ng sang libong espadang susupo sa iyo. Ngunit kapag hindi ka dumating sa amin kami ay maaakapaglaban sa iyo sa harap ng Panginoon sa Araw ng Paghuhukom)

- 9 Kaya ipinadala ni Hussein ang kanyang pinsan na si Muslim ibn Aqil bilang kanyang kinababawang patungong Kufa.

10

Nang pumutok si Muslim sa Kufa, ang mga tao ay pumalakot sa kanya at sapagkat siya'y embahador at kinababawang ni Hussein, labing-walong libo ang nanumpa ng katapalan sa kanya.

11

Si Muslim ay sumulat kay Hussein at sinabi nito ang tungkol sa katapalan ng mga mamamayan at pinakusapan siyang pumunta kaagad.

12

Nang matirnan ni Yazid ang tungkol dito, ipinadala niya si Ubaidullah ibn Zaid bilang kanyang alkalde sa Kufa.

17 Pinaligiran ng mga sundalo ang bahay ng Taw'ah.

19

Marami siyang napatay at hindi siya kalyang talunin ng mga ito, kaya naghukay sila ng lubak sa likuran nya at hanggang saya ay malugmok dito.

18

Lumabas si Muslim ibn Aqil upang makipaglaban sa kanila matapos nilong hatakin ang pinunang bilang balut. Siya'y maging na nakipaglaban.

20 Siya ay nahulog sa lubak at nabihag.

21

Mistapos siyang tikan dinata siya sa
balukdok ng kastilyo kung saan siya'y
kumalang panguulan ng ulo at inasap
ang kanyang katawan pababa

22 Ngunit hindi pa rin ala nalugod sa kanilang malakbayop na pag-uugali . kaya ayay'y
kanilang hinatak sa kalye ng Kufa.

23

Noong pabli ng ika-into ng Zi al-Hijab si Hussien ay umali ng Makka patungong Iraq ngunit siya
ay pinigil ng mga laro sa paglabay- si Abdulah ibn Abbas (Oropon ng barwa) ay isa na dila.

"Ano ang ipinaig-ulos ng
iyong lolo?"

"Ohi Ibn Abbas, ang Propete ang nagbigay sa
kanilang kasalun at akoy samasund din"

24

Napenaginipan ko ang
aking lolo na nagsasabi
sa akin: "Ohi Hussien
maglabay ka
patungong Iraq sapega-
kal nais ng Panginoon
na ikaw ay magsakopisyo
para sa Islam at dahil sa
masyong ito ikaw ay
papalayo"

"Ngunit bakit
mo dinudala
ang mga kababaihan?"

Hindi sumunod si Hussein sa kanila at nanatip na ilang maglayo ng kampo sa kupasong lupin na natatag na kagipitan at paghihirap (Karb at bala).

Pinangunahan ni Hussein ang paglalakbay patungong Kufa, sa dala siya'y hinahangalan ng isang ilang kabatayin ng kalibin sa pamamagitan ni Al-Hurr ibn Yazid Al-Riyahi, naka-siyang dakipin at dala sa Kufa

- 29 Nang madaling-araw, ang apat na libong pangkat ng mga kawal ni Umar bin Sa'id ang unang kumilos patungong Karbala alang ibang mga pangkat ng kawal ay sumunod hanggang sila ay naging talumpung libo.

- 30 Sila'y nakasuyo bilang hadlang sa pagitan ng kampo ni Hussein al sa tubig ng ilog Euphrates sa kaplo ng Muharran

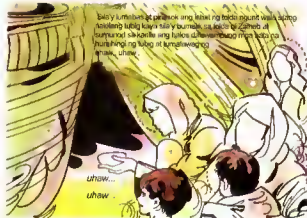

- 31 Noong gab ng ika-ayyam, lahat ng mga delegasyon ng pag-ay kayo kanya sa Sakina Bint Al-Hussein ay pumunta sa toka ni Zayid ngahabla-sakaling sila'y makakita ng tubig subalit, nakita nya ibang nakapop kanding ang sanggol ni si Abdullah ngangyaya ang sila dahil sa uhar sila'y natuburan at nagtubi

32

35 Nang gabing iyon, ang mga sundalo ay nakatakdang pumunta sa kampo ni Hussein al sila'y
nakalapit sa loob nito

Noong gabing ka-siyam, aram na ibang mga tao na pinamumayuan ni Shirr ibn Zi Al-Jawshan
na nasa ibang pangkat ng mga kawal ang dumating sa kampo

36 Habang si Hussein ay nakaupo sa harapan ng kanyang
bida sundal nito ang kanyang ulo sa kanyang luhod
ang kanyang kapatid na si Zareb Al Kubra ay nakaning
ng mga inggay at kumapit sa kanya

Ang kanyang kapad na si Abbas Ibn Ali ay kumapit sa kanya at nag-uusap

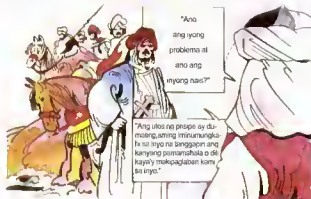
38 Sinampal ni Zainab ang kanyang piyang ng may lumay at sinabing

Siya ay lumayo at nagwika

41 Si Abbas at ang dalawangpung mga kabalyero ay umalis at nakapagita sa kanila at nagtanong

43 Si Abbas ay bumalik sa kanila at ipinahayag ang hiling ni Hussein, ngunit hindi sila sumayag at sinabi ni Amir Ibn Al - Hajaj Al - Zaidi:

"Ang kapighatian ay sa iyo; isinumpa ko sa Panginoon na kapag sila'y mga Turko o Daylam na hihiling sa'yo ng ganoon, pagbigyan mo ba sila ng panahon; kaya paano ka makakalangi at sila'y kapamilya ni Muhammad?"

42 Si Abbas ay bumalik kay Hussein at sinabi sa kanya kung ano ang sinabi ng mga tao... sinabi ni Hussein

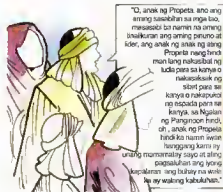
44 Iknugol ni Hussein at ang kanyang mga kasamahan at kapamilya ang gabi ng "Ashura" sa pagdadasil at lumuluhod na sumasamba may tis hugong laming luhod ng bubuyog ang kanilang tunog

"Wala ng iba pang kasamahan na mas lapet o higit na mabuti sa ating mga kasamahan at wala ng ibang kapamilya na higit na magalang o maka-Diyos kaysa sa ating buong pamilya, nawala'y biyayaan kayo ng Pangnoon alang-alang sa akin sapagkat kayo'y mabubuti at matutungkulin. Hindi ko inisip na bibigyan pa tayo ng mga kalaban ng amay na higit pa bukas. Kayo'y alang ipagpaumanhin at kayo'y malaya na sa ating obligasyon. Huwag kayong makasamdang ng pagkakasala, Samantalain ninyo ang pagtukataon habang nandito pa ay umalis na kayo, bawat isa sa inyo ay rusa kamay ng isa sa ating kapamilya. Pabayaan ninyo ako, sapagkat walang ibang kalilangan ang mga tao kundi ako..."

"Sa Ngalan ng Pangnnoon, hindi , oh, anak ng Propeta hindi ka namin mawala ng malamang din ng Pangnnoon na kami'y may salita sa Kanyang Propeta na si Muhammad hangal sa 'yo. At kung ako'y mamamatay alang-alang sayo at mabubuhay muli saka susunugin buhay at awigawig alang-alang sa 'yo at iyan ay gawin ng pitumpung beses, hindi pa rin kita naman hangang matagpuan ko ang ating kapalaran sa 'yo. At bukt hindi ko ito gawin na alam ko naman na isa lang ang kamatayan at makakamit ko ang walong hanggan na gantimpala?"

"O, anak ng Propeta, ano ang amang kasabitan sa mga tao, magsasabi ba namin na omang inalalukan ang aming pinuno at lider, ang anak ng anak ng ating Propeta nang hindi man lang nakasabit ng luda para sa kanya o nakasaksak ng sibat para sa kanya o nakapukol ng espada para sa kanya, sa Ngalan ng Pangnnoon hindi , oh , anak ng Propeta hindi ka namin iwan hanggang kami ay unang mamamatay sayo at alang pagsaluhan ang iyong kapalaran ang buhay na wala ito ay walong kabuluhan."

Al bukasang ng Pangnnoon ang halap upang kung-ling masiyen ang kanilang leharan, mga awa, at palayo sa langit.

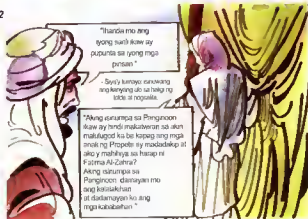
"Kung ito'y inyong ipinagpipilian laas ang inyong noo at ingnan ang inyong mga anas."

At nagpaglitayan nang ita-ita ang mga kasamahan at gayundin ang shabi, at nang makita ni Hussein ang kanilang katapatan sila'y nagpaliya.

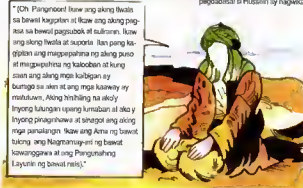

Si Ibn Muzaher ay bumalik sa kanyang lola kung saan ang kanyang asawa ay nakatayo upang bumalik sa kanya

- 54 Kinaunghigan ng Ashura tinawag ni Hussein ang kanyang mga kasamahan at naitaan silang magdadal. Sila'y napilitang maginis ng walang tubig para sa ablusyon. Matapos panguluhan ang pagdadadal si Hussein ay nagawa

- 56 Kinaunghigan sa ilaw na iyon, sa pangunahin ni Umar bin Sa'd ay sumalakay sila laban kay Hussein. Inilagay niya si Amir ibn Al-Haj Al-Zubaidi sa karam ng mga sundalo at si Shiraz ibn Z Al-Jawshan naman sa kalawa. At sa impuhenya niya inilagay si Shidhah ibn Al-Rubay'i at ibinigay ang bandila sa kanyang alipon na si Duriyd.

- 57 Hiningi ni Hussein ang kabayo ng kanyang lolo "Al-Mourbayez" at selak kanyang pinakulo ang kanyang mga kasamahan na may plumpu't dalawang kabayo. Inilagay ni Hussein si Zuhair ibn Al-Qaym bilang komandante ng mga hukbo sa kuman at sa kaniwang bahagi naman ay si Habib ibn Mouzahir at ibinigay ang kanyang bandila sa kanyang kapatid na si Al-Abbas.

- 59 Ito'y nagcagalit sa mga kalaban at sumigaw si Shere ng malakas sa abot ng kanyang makakayali.

- 58 Sila'y pumuwento kung saan ang mga bahay at mga lola ay naa sa kanilang Meuron, pagtatapos sila ay naglipon ng mga bato at mga biyas-biyas ng punungkahoyan na susunugin sa kanal na kanilang hinukay hang gabí upang pigin ang paglusob ng mga Maway mudi sa kuman.

60

Sinabi ni Hussein

"Ang yong ina ay napakabuting tagapasiol, kaya ay nararapat ihawin, kalsamo noon."

Pagkatapos, si Muslim ibn 'Aksaj na nalis punyari sa kanya ng kanyang luda ay pinatay ni Hussein at sagabi.

"Ayokong mag-umpisa ng away."

At lumapit si Burayr at nagsabi:

"O, matakot kayo sa Pangnoon, ang kapamilya ni Muhammad ay nasa pagitan ng inyong mga palad at ang inyong mga anak, mga anak na biba'tat kababahan. Ano ang inyong masasabi?"

"Sila'y aring dadakip at hayaan ang prinsipal na si Ubaidullah ibn Ziyad na magpatay kung ano ang gagawin sa kanila."

Saka lumapit si Hussein sa mga tao at ilan sa kanyang mga kasamahin at si Burayr ibn Khudayr Al-Hamadani na nasa kanyang harapan. Si Hussein ay nagsabi:

"Kausapin mo sila, Burayr."

Sumagot si Burayr:

"Hindi nyo ba matanggap na sila'y nagbalik sa lugar kung saan sila nanggaling?"

Kapaharapan sa inyo mamamayan ng Kufa. Nakalimutan nyo na ba ang lahat ng inyong mga sulat at ang pangako ng kikapalan na inyong ahiwaga sa Pangnoon? Kalamidad sa inyo. Imbisahan ninyo ang anak ng Propeta ninyo y parusahan kayo ng Pangnoon sa Araw ng Paghuhukom."

"Hindi naman ahiw kung ano ang pinag-uusapin mo."

"Salamat sa Panginoon na nadagay sa akin ng higit na pangangatawan kay sa inyo. Oh, Panginoon ako'y masanta sa kanilang pinagpapala. Oh, Panginoon hayuan Ninyo na ang kanilang kapangyarihan ang magpabagsak sa kanila hanggang Kayo'y kanilang makilala habang Kayo'y napopool sa kanila."

"Mga mamamayan ng Kufa, alalahanin ninyo ang aking larawan at tingnan kung sino ako, at gisingin ang inyong mga sarili. Tanungin ninyo kung makatwiran ba ang pagpapalay ninyo sa akin at labagin ang karangalan ng akung kasamahang kababaihan? Hindi ba ako ang anak ng anak ng Propeta, ang anak ng kanyang tagasunod, ang kanyang pinsan at ang unang naniniwala kung ano ang kanyang nalamo mula sa Panginoon? Hindi ba si Hamzah, Ama ng mga martir ay tiyuhin ng aking ama?

Hindi niyo ba naninig ang mga salita na sinabi sa akin ng Sugo ng Panginoon at sa aking kapatid na kami ang dalewang puno ng kabataang kalalakihan sa langit. Nagtatanong ba kayo sa akin ng taong aking napatay,

o ng perang aking pinatubuan o ng pagpaparusa sa mga sugatan?"

"Ako'y nagsusumamo sa Panginoon, lala si yo ba ako?"

"Oo, ikaw ang ap ng Sugo ng Panginoon."

"Ako'y nagsusumamo sa Panginoon, alam mo ba na si Muhammad ang aking lola?
Alam mo ba na si Ali Ibn Abi- Talib ang aking ama? Ako'y nagsusumamo sa Panginoon, alam mo ba na si Fatma na anak ng Sugo ng Panginoon ay aking ina?"

Ako'y nagsusumamo sa Panginoon, alam mo ba na si Khadijah Binti Khuwayked na unang babaeng Islam ay aking lola?

Ako'y nagsusumamo sa Panginoon, alam mo ba na si Hamzah, ang ama ng mga martir ay aking ama?

Ako'y nagsusumamo sa Panginoon, alam mo ba na ito ay espada ng Propeta
Ako'y nagsusumamo sa Panginoon, hindi ba ang Turban na aking isinusuot ay turban ng Propeta?

Ako'y nagsusumamo sa Panginoon, hindi ba na si Ali ang pinakamatatino, pinakamatapang na tao sa laban, at ang hain ng bawat nananampalatayang Muslim? Gayunpaman, pinadonek mo ang aking dugo at siya'y along ama."

"Oo, alam namang linalat ng iyan at hindi ka nanin lwan hanggang matikman mo ang kamabuyan dahi sa ulaw."

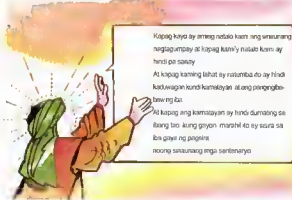
- 69 Nang maring ng kanyang mga anak at kapatid na si Zarnab ang kanyang snabi sila'y nagsayak napetpaguhol snarepel ang kanilang mga pangal, at sumigaw
Pinapunta nyo ang kanyang kapatid na si Al-Abbas at ang kanyang anak na si Ali upang sila'y pat-
ahinlahi. Sumpa ko sila'y lalong iyak mamaya. At saka siya'y nagbigay ng ibang talampab

Sa iba, sa inyo: Ikaw ay sumigaw ng tulong at kami ay tumakbo ng papalapit, ngunit dinukot mo ang yong sandata ng pananalig laban sa amin at sinubukang sunugin kami sa apoy na aming inihanda para sa yong mga kasabay, ikaw ay tumapat sa kamla at naging kaanib, ngunit walang katarungan o pag-asa ang sa iyo'y ibingay. Nawa'y ang yong kapalaran ay maging kalunos-kalunos tulad ng yong pag-uugali. Kami ay yong inliwan sa kalegitnaan ng labanan, at ikaw ay tumakbo sa kasayahan ng buhay. Nawa'y sumasayog ang parusa ng Panginoon, pagkat ikaw ay alpin ng bersang flo at ang tinakwil ng anumang partido, at ang lumiliha ng kanilang mga salta, mga bandido ng kasamaan at ang hinaga ng

demonyo. Paano ka sumanib sa mga kalaban laban sa amin? Ngunit ang kalaksan ay isang pag-uugali na nananatayay sa yong kalocban, sa yong mga ugat at mga sanga, gayundin sa hangin na yong hinilinga at ang pagkam na yong kinakan. Na ang anak ng mga mandaryas ay umiwan sa akin na pumi sa pagitan ng kamatayan at kapahamakan. Ngunit walang diyan ang panghahamak tungo sa akin. Panginoon, Kanyang Sugo, aming karangalan ang hindi pagusod sa mga beluktat at sakm na mga tao. Nawa'y ang Panginoon magiging saksi na ako'y makapaglaban para sa aking pamilya kahit gaano katal ang aming mga tagataguyod.

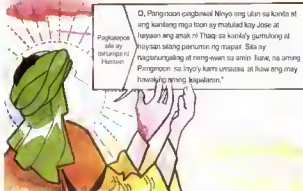
70 Pagkatapos, siya ay bumigkas ng rekababagbag dendaming tula, do ay ilan sa mga berso

72 Nang siya ay matapos at napatrayon na sila ay mali
lumalabas na ang kaniyang pagsasalita ay napawabang
sitayay
Kaniyang hinaga muli ang kabiya ng Propeta-
Al-Mourtauz at sumakay

71

73 Sa panahon din ayon si Umar bin Sa'd ay kumapt at mulawin si Duniyd

74 At saka ang mga pana ay dumagsang tulad ng ulan. Sinabi ni Hussein.

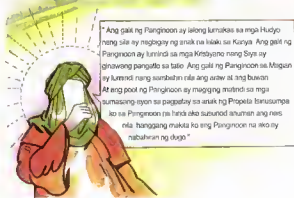
75 Sila ay naglaban nang araw na iyon.

76 Nang ang alikabok ng labanan ay natapos lumupo sila kasambahin ni Hussein ang hapatay

77 Napahawak sa Hussein sa kanyang mahabang balbis dahi sa tanawin ni nagwika

Pagkatapos sila ay nagsimulang maglaban ng dalawahang, nang sunod-sunod, buwat sila ay nagpaalam kay Hussein. Al walang ba sa kanila ang napatay bago sila nakapatalay ng mirara sa mga kalaban

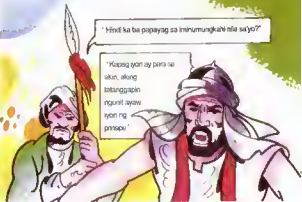
'Wala alyakum Aassalam (sumayong nawa ang kapayapaan) tayo na ang susunod ilan sa kanila ay namatay at ang ilan naman ay naghihatay at sila ay hindi magbibago'

'Asalamu alyakum (sumayong nawa ang kapayapaan) Hussein.'

'Hindi ka ba papayag sa iminungkahi nia sa'yo?'

'Kapasayon ay para sa akin, alang tatanggapin ngunit ayaw syon ng prinsipal'

'Mokipaglaban ka ba sa gonlong lao?'

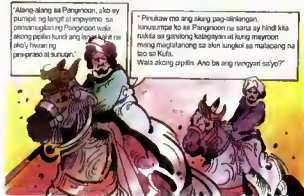
'Oo, sumpa ko sa Pang-noon, ang pakikipaglaban ay napakadali pagpapugot-lang ng ulo at pagpapugot ng kamay.'

Pagkatapos noon, si Al-Hur ay lumapit hanggang cauna na ito sa mga tauhan at nagsimulang lumapit kay Hussein nang unti-unti. Si Al-Mouhajer ibn Awas ay nagtaring sa kanya

'Ano ang hyong gustong gawin? Nais mo bang makipaglaban sa kanya?'

Nang siya'y lumapit kay Hussein.

"Sino ka? tanong ni Hussein."

"Nawa'y gawin ako ng Pangnoon na iyong tagapagtagas. Ako ang taong pumig sa yo na bumaba at sumama sa'yo sa daan at nakipaglaban sa'yo sa lugar na Ila, ngunit hindi ko nakata na ang mga taong Iyon ay itatangg sa'yong panukid. Kaya'y dumating ka sa ganitong kalagayan. Ngayon, ako'y nagsasa-ang mga nagawa. May kapatawanan ka bang rukikita sa akin?"

"Oo, patatiran ka ng Pangnoon, bumaba ka."

"Ako'y maglingkod sa'yo bilang mandigma kaysa sa impanya. Makipaglaban ako sa kanila Habang nasa kabayo saka na ako bumaba pagkatapos."

87 Lumakad siya sa harapan ni Hussein at kinausap ang mga mamamayan ng Kufa

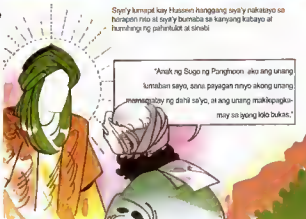

Pagkatapos siya'y sinulong ng mga tao na pumapana sa kanya

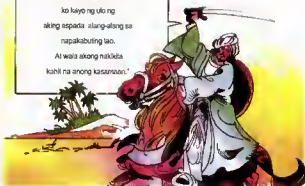
89

Siya'y lumapit kay Hussein hanggang siya'y nakatayo sa harapan nito at siya'y bumaba sa kanyang kabayo at humingi ng pahintulot at sinebi

- 90 Nang payagan ni Hussein si Al-Hur na makapaglaban. Siya'y sumakay pasulong sa nagsabi

"Ako si Al-Hur... pupugutan
ko kalyo ng ulo ng
aking aspada alang-alang sa
napakabuting tao.
At wala akong nakikita
lahit na anong kasamaan."

- 92 Pinatay nila ang kanyang kabayo

- 91 At saka siya'y sumulong sa kaniis at nakapatay ng higit sa apatnapu

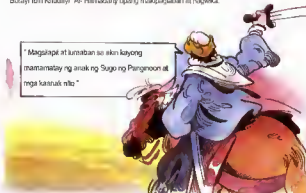
- 93 At pinuligiran siya ng pangkat. Siya'y lumaban ng may katapangan hanggang baya'y napatay

- 94 Nang siya'y namatay, lumapit si Hussein sa kanya at nakita ang kanyang mga dumiadugong sugat. Pinuhisan ang dugo at buhangin sa kanyang mukha't nagtala nio

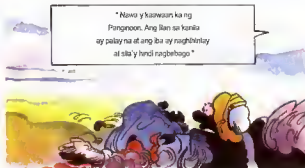
- 95 Pagkatapos, si Al-Hur ay sinakay ng kanyang inibong at inililing. At saka lumabas si Burayt Ibn Khudayr Al-Hamadany upang makapaglaban sa nagkaka.

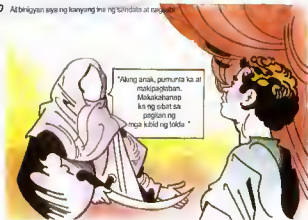

- 96 Siya'y nakapatay ng tatlong sa kanila hanggang si Yazid ibn Al-Mughfal dumaling upang lumaban sa kanya at ang dalawa'y humingi ng katutukan sa Pangnoon na kung sino man sa kanila ang sumusunod sa tamang daan ay papaluy sa isang nakigaw. Napatay si Burayt sa Yazid. Saka ang mga kaaway ay umatake sa kanya at siya'y napatay. Pagkatapos, si Muslim ibn Awsajah lumabas tungo sa pook ng labanan at nabaglak na nakipaglabanan.

- 97 Siya'y napapatay hanggang siya'y nahulog ng walong buhay. Lumapit si Hussein sa kanyang gild kasama si Habib ibn Muzaher upang malaman kung si Muslim ay humihinga pa, at sinabi sa kanya.

- 99 Masayang nagsigawan ang mga kasamahan ni Umar ibn Sa'd
 * Napatay namin si Muslim ibn Awwajih! Nang panahong iyon, isa sa kanyang mga otang babae ang sumigaw:
 * Oh... ama oh... anak ni Awwajih! Nang maing iyon ng kanyang anak, pumasok siya sa kanyang ina na umiyak

- 101 Siya'y lumabas at sinubukang dalhin ang sibat ngunit hindi nya makaya, kaya to'y kanyang hinatak

106 Saka kanyang napon ang ulo ng kanyang anak, krusa nya ang haligi ng lola at sumuko sa laban at nagsabi

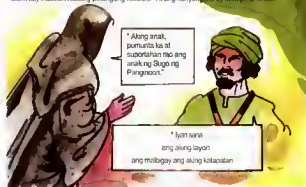
"Ako'y mahins at
mudang babae,
payat at sira-sira ang
damit. Ngumt ako'y
melapang na kakaba
sa kapakanan ng
dakilang mga anak ni
Fatma."

108 Siya'y pumunta sa pook ng tabanan na nagsasabi

"Kapag ako'y yong
pagkila, ako ang anak
ni Al-Kalby
Makikita mo ako at ang
aking pakikidigma
At mihulo ka sa
aking lakas at katatagan"

107 Siya'y mihusan ni Hussein na bumalik. Ngumt lumapit si "Mushab bin Abdullah Al-Kalby
Siya'y Kristiyano at kasama nito ang kanyang asawa at ina. Lahat sila'y nagpapahayag na sila'y
Islam kay Hussein habang palitlongong Karbala. At ang kanyang ina ay lumapit at sinabi

"Aking anak,
pumunta ka at
suportahan mo ang
anak ng Sugo ng
Panginoon."

"Iyan sana
ang aking layon
ang mibigay ang aking katapatan"

109 Siya'y nakapatay ng ilan sa kanila at
bumalik sa kanyang ina at sinabi

"Ist, ikaw ba ay nasilayan sa alon?"

"Hindi ako
nasilayan
hanggang ko'y mo-
mamulat nang
dakil kay Hussein."

Humingi ng tulong si Wahab kay Hussein:
 "Pabalhin mo siya." Sumagot si Hussein:
 "Nawa'y y ganimpulaan ka ng Pangnoon, bumalik ka sa mga kababaihan.
 Nawa'y kawalan ka ng Diyos."
 Nawa'y siya'y bumalik ni si Wahab ay
 pununta sa digmaan at napalay

Ang digmaan ay nagpatuloy hanggang langhali nang si Abu
 Tirmid Al-Saydawi dumating at nagsabi

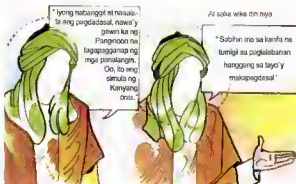
"Sir, nawa'y mailigtas ka
 namin
 Ang mga taong iyon ay dumating
 upang makapaglaban sayo
 Ikinusap ko sa Pangnoon na
 hindi ka maramalay hangga't
 una, atong mapapalay. Ngunit
 mas lung maka ka ng Pang-
 noon, malapos ko
 gawin ang
 nakalaking
 pagdadadal."

Pagkatapos tinapon nila ang pu-
 got na uc ni Wahab sa kampo ni
 Hussein, habang ang kanyang
 asawa na nagpapunas ng dugo at
 itikabok sa kanyang mukha ay
 nakita siya ni Shirin. Inutusan niya
 ang kanyang alipin na punula sa
 kanya.
 Kaya siya'y naging unang
 babang napalay sa kampo ni
 Hussein

"Congratulations! Mapu-
 punta ka sa langit!"

Tumayo si Hussein at tumingin sa kalangitan at nagsabi,

"Iyong nabanggit na nasaka-
 ta ang pagdadadal, nawa'y
 gawin ka ng
 Pangnoon na
 lagapagpapay ng
 mga paratangin.
 Oo, Ito ang
 simula ng
 Kanyang
 oras."

At saka wika din niya

"Sabihin mo sa kanila na
 tumigil sa paglalaban
 hanggang sa tayo'y
 makapagdadal."

Si Hussien ay tumling kay Al-Habib na gumawa ng adhan (awig ng pagdadalaw) ngunit sumagot si Al-Hosayn ibn Nasser... Adheo Akbar... (Dabala ang Diyos).

Ngunit sumagot si Habib ibn Muzaher na kanya at pinalo ang ulo ng kanyang kabayo. Nahulog si Hosayn, ngunit dala-daling bumulong ang kanyang mga kasamahan sa kanya.

Pagkatapos munuan ni Hussien sina Zuhayr ibn Al-Qayn at Sa'id ibn Abdullah na tumayo sa kanyang harapan at kalahat sa kanyang mga kasamahan upang sila'y makapagdadal ng panalangin para sa lakot.

Pagkatapos, bahal ng kanyang mga kasamahan ay lumabas at nakapaglaban nang iba-iba hanggang lahat sila'y dapatay. Si Hussien limang ang naka- kasama ang kanyang mga kasambahay anak ni Ali, anak ni Ja'far, anak ni Aqil, anak ni Hasan at anak ni Hussien ang unang nakapaglaban sa kanila ay si Abdullah ibn Muzaher ibn Aqil. Sila'y lumabas at naging matali

"Sa araw na ito makikita ko si amang Muslim. Al ang iba pang mga bayaning namatay, para sa milihyan ng Propeta. Hindi sila sinungaling gaya ng mga kasalihan, at sila'y mabubuting angkan."

- 122** Hibang si Abbas ay sinusubukang sidan ang walong lalang daluyan ng tubig sa'y a sinugod ng mga kilaway. Pinutol din ang kanyang kamay sa'y paruloy pa rin sa pakikipaglaban gunit ang kanyang kilawing kamay. Pinutol din ang natirang kamay nito, hindi pa rin sa'y tangil sa pakikipaglaban dala-dala ang espada sa kanyang bibig, hanggang ang kusumpa-sumpung pamiit ay lumamla sa kanyang ulo. Dahil doon ang bagong marte ay kumagat sa ng ite

- 124** Pagkatapos, siya'y sumugod at nakipaglaban hanggang sa'y nakapatay ng tatumpit limang tao kabil na sa'y beta pa

- 123** Saka ang batang si Al-Qasem ibn Al-Hasan, ituringi ng pahintulot na lumaban. Ngunit hindi ito panyayagan ng kanyang lito na si Al-Hussein. Sa'y lumuhod at humalik sa kanyang mga kamay at paa at humuhingi ng pahintulot hanggang sinagot ito ni Hussein. Sa'y sumugod agad sa pook ng labanan na nagsasabih

"Kapag ako'y inyong pagkain, ako ang anak ni Al-Hasan apo ni Muhammad, ang Propeta, at ang Malapang. Si Al-Hussein ay bilanggo, dinakip ng mga laang hindi dapat kumawalan ng Diyos. O, Panginoon, huwag po Ninyo silang palumit ng iyong ulan ng pagpapatawad."

- 125** Nang ang kuwering bili ng kanyang sapatos ay napulot, lumuhod ito upang ayusin. Bigla na lang sumugod si Amer ibn Sa'd al-Azdy at inihampas ang sandata sa kanyang ulo.

126 Nihulog si Al-Qasim at sumigaw "Oh, aking biya" Ibaas ni Hussein ang kanyang mga kamay sa langit at sinabi

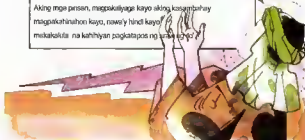
"Aking Pangnnoon blangie Niya

sikang bahat ng isa-isa at nawo'y wala kayong makatutulan kahit sino.

Aking mga pinsan, magpakuliyaga kayo aking kasambahay

magpakatutuhan kayo, nawo'y hindi kayo

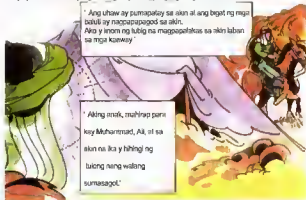
makakakula na kahityan pagkatapos ng aming mga

128 Siya'y lumaban ng may kapangalan na nagpapahalal sa mga tao nang mihiram ang nawala sa kanila Siya'y bumalik sa kanyang ama ng may bahagyang mga sugat, at sinabi

"Ang uhaw ay pumapalalay sa akin at ang bigat ng mga bati ay nagpapapagod sa akin. Ako'y inom ng lubig na magpapalatas sa akin laban sa mga kaaway"

"Aking anak, mahirap pami kay Muhammad, Ali, at sa akin na ita'y hihingi ng tulong nang walang sumasagot."

127 Ang huling pin sa kanyang mga kasambahay ay halos kamukha ng Sugo ng Pangnnoon sa arya at pag-uugali ay si Ali Ibn Hussein. Siya'y labangwalong taong gulang. Siya'y sumugod sa mga kalaban na nagasabi

"Ako si Ali Ibn Hussein (Ibn Ali Sa Ngulan ng Pangnnoon) kami at ang Propeta ay nasa larin. Ikinusumpi ko sa Diyos, na ang mandiraya ay hindi mangngitabaw sa amin. Ang itatampas ang sobit sa yo hanggang do'y bumalikot. Ang ipupukol sa yo ang espada hanggang do'y papalit. Ang hampas ng batang Alaw-Hachemite"

129 Sinagip ni Hussein ang dila ng anak at ibangay ang singsing sa kanyang bigat at sinabi sa kanya

"Ako'y umaasa na sa gabi ang hyong kolo ay nagbibigay sa'yo ng muna mula sa kanyang baso ng kalupanan, inuming hindi kailanman magpapauhaw siyo." Pagkatapos, si Ali Ibn Hussein ay bumalik sa digmaan hahegang si Ibn Marban ay pumalo ng kanyang ulo.

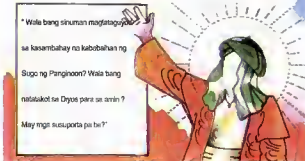

130 Sakal siya'y napapaligap sa leeg ng kanyang kabayo na nagdala sa kanya sa kampo ng mga kasabay kung saan siya'y hinawa ng pirapiraso. At habang ang kanyang kaluluwa ay pumapalaso siya'y sumigaw ng malakas:

"Amin, ito ang akong lolo, ang Sugo ng Panginoon ay nagbigay sa akin ng mainom mula sa kanyang baso ng kikipunan, nang sa gayo'y, hindi na ako gaguhaw pang muli."

132 At enutan ni Hussein si Umm Kulthoum na siya'y pabalikin at snabi sa kanya na huwag hayaan na ang lupa ay mawalan kahit sa sa anglan ni Muhammed. Sa gayon si Hussein ay nag-isang tumayo sa mga kababaihan mga bala at ang kanyang maysakil na anak.

"Wala bang sinuman magfataguya"

sa kasambahay na kababaihan ng

Sugo ng Panginoon? Wala bang

natatakol sa Diyos para sa amin?

May mga susuporta pa bi?"

131 At bukas si Hussein ay napaligong ng pakana't pakaiwa, ngunit wala na siyang nakikang natira. Kahit na, si Ali 'bin Hussein Zain Al-Abideen' ay maysakil, siya'y tumabas. Ngunit tumakbo sa kanya si Umm Kulthoum na sumigaw:

"Aling anak, bumalik ka."

"Aling lola hayasan mo akong tumabas alang-alang sa anak ng Sugo ng Panginoon."

133 Ang mga kababaihan ay nagsimulang mag-iyakan nang malakas. Siya'y lumapit sa pasukan ng tolde at nagsabi

"bigay mo sa akin ang akong anak ng ako'y Muhammad, Zaimab."

Saya'y nakalap sa kalaban habang lalong ang kanyang muring sanggol

"Kinyong mga mamamayan na pumalay ng aking kasawahan, at mga bata. Wala na akong natira kundi ilang bata. Kung ayaw ninyong akong kasawa, subukan ninyong maawa sa batang ito na ang kanyang galas ay natuyo sa dibdib ng ina".

Pagkatapos ng hukay ng ibing si Hussein para sa kanyang napalag na anak at mibing ito nang natatapan ng dugo. Saya'y naglalap para sa kanya, at sumakay sa kabayo ito nakatayang humarap sa kalaban na nagasabi

"Ako ang anak ni Ali ang pinakamabul sa mga Hashimite. Tama na sa akin na magalak lung kaian mas kong malapagkapul. Ang aking lolo ay Sugo ng Pangnnoon ang pinakamarangal sa lahat ng tao at kani ang lalo ng Diyos sa mundo. Si Fatima na anak ng dakilang si Muhammed ay aking ina. Ang aking tiyo na tinatawag na Maryam og dinawag pakpak ay si Jafar. Sa amon pinakita ang Koran. Gabay at inspirasyon ay sa amiy may kabutihang napapayag."

Habang siya'y nagpapalita si Hormahit ay punani at lumama ryon sa lalamunan ng bata. At inilagay ni Hussein ang kanyang kamay sa lalamunan ng bata hanggang ito'y mapuno ng kanyang dugo at enapon ito peklat at nagsabi

"Pangnnoon, gawin po Ninyong magaan sa akin. Ano man ang mangyan sa akin ay masakahan ng Pangnnoon. Pangnnoon, huwag Mo sarang hiyaan na mas nakaysamot ang batang ito kaysa sa anak ng kamelyo ni Saleh. Kung kagustuhan Mong hindi kami marala, hayaang yon ay para sa aming kabutihan."

Pagkatapos binanggit ilang lula.

Kape ang buhay ay ituring na mahalaga. Na ang langit ay mas malabs at mas marangal. Kape ang katiwan ay gawes para sa kamatayan lung gayon, ang pagpapalay ng tao sa pamamagitan ng espada alang-alang sa Pangnnoon ay higit na maibub. Kung ang paghinapuhay ay pinangungunahan ng pagpapalita, sa gayon, ang tao ay hindi gaanong magpapahalaga sa pagkita ng higit pa. Kung ang para ay mpoon para sa pag-ala bakit ang tao'y nag-aalalang gumasta lung ano ang matira. Ako'y pupunta al hindi mahihyang mamatay kapag ito para sa kadahilanan ng Pangnnoon.

138 Pagkatapos hinamon niya ang mga kalaban, napapatay niya ang bawat katunggali hanggang maramt sayang napatalay sa kanila

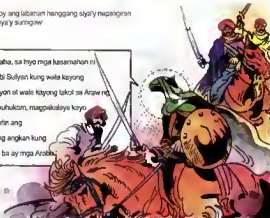
140

At nagsalita si Shmr

139 Nagpatuloy ang labanan hanggang sa'y'y napaligiran At eko'y sa'y'y sumigaw

"Sa aba, sa inyo mga kasamahan ni Ali-Abi Sultin kung wala kayong relasyon at wala kayong takot sa Araw ng Paghuhukom, magpakatawa kayo at surin ang inyong angkan kung kayo ba ay mga Arabo."

141 At thrwing ni Shmr ang kanyang mga kasamahan

"Iwan ang kanyang mga kasamahan babae't tumon sa kanya. bunsumpa ko sa ating relasyon na sa'y'y palas na labanan."

- 142** Ang mga kasaway ay umatras ang mga anghel ay bumaba mula sa langit upang lumulong sa kanya ngunit hindi siya punayag, sa anumang gagawin nila

- 144** Siya'y bumalik at sumugod sa mga tao sumagay sa kanya at katiwang pakpak ng mga kasaway

- 143** At siya'y napalingon ng pakana't pakisila, ngunit wala na siyang makikang kasama maliban sa mga nuong neza lupa

- 145** Pagkatapos, siya'y nagsasalang lumudla ng panlo sa kanya nang siya'y tumigil upang mamahinga nang mekaramdam ng panghina upang lumaban. Bigla nating may batong lumama sa kanyang noo.

146 Habang pinunasan niya ng kanyang damit ang dugo sa kanyang mga mata, ang matulis na may isang puna ay tumama sa kanyang dibdib: Sinabi ni Hussein

"Sa Ngalan ng Panginoon, para sa kapikaran ng Panginoon, at sa mihyon ng Sugo ng Panginoon."

147 Sa sandata ng sinaksak sayi ni Sakib ibn Wahab

148 Siya'y nahulog sa kabayo at gamit ang kanyang pisngi siya'y nagsimulang tumapon ng buhangin sa lahat ng kanyang pisngi bilang unan, at siya'y humiling sa Panginoon na nagsasabi

"Tulongan po Niya ako na magkaroon ng katatagan, at hiong kapalaran at sa hiong pagsubok walang ibang sasambahin kundi ikaw"

149 At sinubukan niyang tumayo ngunit nalago, kaya siya'y umiyak at tumatawag

"Oh...o, kay lit ng aking tulong.

Ako ba'y papatayin sa ganitong parisan habang si Muhammad ay aking lolo, ang Propeta? Ako ba'y papatayin habang nauuhaw at si Ali ay aking ama?

Ako ba'y magdulotol ng kahihyan at si Fatma Al-Zahra ay aking ina?"

Al tumabas
si Zarah sa
toko na sumigaw

"Oh, aking kapalid, aking puno,
Oh...O, aking kupamilya hangad ko
na ang langit ay isinara ng mundo
at ang mga bundok ay nawasak sa
lambak sapagkat sa amay na ito
ang aking lolo ay namatay gayundin
ang aking ma."

Pagkatapos ni Umar ibn Sa'd nag-ulos
nang malakas sa kanyang mga kasama.

"Kalamidad

sa ayo,

pugutan

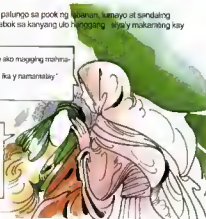
siya

ng ulo."

- 151 Pagkatapos, siya'y lumakad patungo sa pook ng bayan, lumayo at sendalang umupo at nagtapon ng alikabok sa kanyang ulo hanggang sa siya'y makarating kay Hussein.

"Anak ng aking ina paano ako magiging mabait-
hon at tahimik habang ita'y namamatay?"

"Ohi-hi aking kapalid
winawasak mo ang aking
puno at bala aking
nasasakitan, alang-alang
sa Panginoon tumahimik ka
at humihinto!"

Lumapit si Amir ibn Al-Hajaj kay Hussein upang patawain ito.
Nang lumitagan siya sa mga mata ni Hussein,
siya'y tumakbong patungo at sila'y nagtanong
sa kanya kung ano ang dahilan ng kanyang pagbabalik:

"Tumingin ako sa kanyang mga mata
Ang mga lyan ay kailalad ng mga mata
ng Sugo ng Panginoon."

"Bakit ka
tumalik Amir?"

Lumapit si Shmr at umupo sa
dibdib ni Hussein at pinutol ang
dakilang ulo nito mula sa katawan.

O... Hussein.
Nawa'y isumpa ng Panginoon ang mga
taong pumatay sa anak -
ng anak ng Sugo sa malagim na paraan.

**Mga mahahalagang
siyudad at
mga teritoryo
sa kuwento:**

1) Al Madinah (Al Munaawwarah):

Ang siyudad sa hilaga ng Peninsula Arabya, na kasalukuyang inatwag na bansang Saudi Arabia. Ito ang tawag sa siyudad bago pa man ang isaminyang Yathrib. Ito y pinamalakhan ng dalawang Arabong tribo, ang *Al-Aws* at *Al-Khazraj*. Al-may ilan ding mga Hudya.
Ito rin ang siyudad kung saan ang Propeta ay dumayo at nanirahan ng sampung taon nang magsimula ang rebelasyon, at namatay matapos ang labingtatlong taon, ito y isa sa dalawang mga Banal na lugar ng Islam. Ang Banal na moske ng Propeta kung saan sa Imam Hussein (K) ay nagmula ng kanyang paglalakbay mula sa Mecca patungong Kufa.

2) Mecca:

Ang ayos ng kinakoronan nito ay nasa kahabaan ng 76 na kilometro patlangan ng Jeddah. Ang Banal na siyudad kung saan ginagawa ng mga Muslim ang banal na paglalakbay. Ito rin ang siyudad kung saan ipinanganak si Muhammad (K) at nakalat. Ito ang siyudad ng kalakalan at relihyon ng mga Arabo mula noong mga sinaunang panahon. Dito rin tumigi si Imam Hussein sa kanyang paglalakbay mula Madine patungong Kufa.

3) Ash-Sham:

Tinutawag ngayong Damascus, kapital ng Syria. Ito ay naging kapital ng estadong Umayyad na natatag ni Mu'awiyah. Ito ay naging sentro ng mga prinsapang Ghassan noong sinaunang panahon. Ang ibangin ni Zaynab (a) moske ng Umayyad ay nandito. At iba pang mga makasaysayang palatandaan, ito rin noon ang hampiang pangkalahatan. Ito ang siyudad kung saan ang naga hukbo ni Yazid ibn Mu'awiyah ay nagpasa-hawlay na promunuwal ni Ubaydullah ibn Ziad sa Kufa upang malapaglaban kay Hussein (K).

4) Al-Kufa:

Ito ay nasa timog ng Baghdad, kapital ng Iraq, saan pampang ngilog Euphrates. Ito ay naging sentro ng kahariang Al-Hirah na may magandang relasyong pulitikal sa imperador ng Persia na may relihyong Magistano. At sa lugar na ito tinapon ni Umar ibn Sa'ad ang mga tribo at mga pangkat sa kanyang patig upang makipaglaban kay Hussein (K). Sa dakong huk ito y ginawang kapital ng estadong Islam ni Imam Ali (K) ipinuhayag ng kumang liskada na dito nagsimula ang bahala kumpol sa mga tao sa panahon ni Propetang Noah (K). Nanto rin ang mga templo nina Propetang Abraham (K), Imam Ali (K), Propetang Adan (K), Noah (K), Houd (K), at Saleh (K).

5) Karbala:

Nasa bahagang timog ng Baghdad patungong Kufa kung saan ang kinakoronan ngilog Euphrates. Wala riong mahahalagang kasaysayan bago ang labananang Al-Tall kung saan si Imam Hussein (K) at ang kanyang ibang pamilya at kasamahin ay napatay. Dito rin namalagi at nagbiya ng kampo si Hussein kasama ang mga kababaihan at kasamahin at dito rin siya binatangan ni Al-Murr ibn Yazid Al-Rajaji na pumunta ng Kufa.

**Mga kasamahan ni
Imam Hussein
(sumakanya nawa ang
kapayapaan) na
kasama niyang naging
martir sa Karbala (a.s.)**

1. Burayr Ibin Khudayr Al-Hamadany.
2. Alipin ni Ziyad Ibin Abeeh.
3. Salem "alipin" ni Ubaidullah Ibin Ziyad
4. Habib Ibin Muzaher Al-Asady. •
5. Abdullah Ibin Umair Al-Kalby.
6. Al-Hurr Ibin Yazid Al-Riyahy.
7. Ang batang Turko.
8. Wahab Ibin Abdullah Ibin Janab Al-Kalby.
9. Amr Ibin Khaled Al-Azdy.
10. Khaled Ibin Amr Ibin Khaled Al-Azdy.
11. Sa'd Ibin Hanzalah Al-Tamimy.
12. Umair Ibin Abdullah Al-Madhajy.
13. Mouslim Ibin Awsajah Al-Asady.
14. Nafe'a Ibin Hilal Al-Jamaly.
15. Zuhair Ibin Al-Qayn Al-Yahly.
16. Abu Tamamah Al-Saydawy.
17. Sa'eed Ibin Abdullah Al-Hanafy.
18. Abdul-Rahman Ibin Abdullah Al-Yazny.
19. Yehya Ibin Salim Al-Maziny.
20. Qurrah Ibin Abi qurrah Al-Gaffary.
21. Malek Ibin Anas Al-Kahely.
22. Umar Ibin Muta' Al-Ja'far.
23. John "alipin" ni Abi Dhar Al-Gaffary.
24. Anis Ibin Ma'qil Al-Asbahy.
25. Yazid Ibin Muhajer Al-Ja'far.
26. Al-Hajjaj Ibin Masruq. (zaner ni Imam Hussein).
27. Jinadah Ibin Al-Harth Al-Ansary.
28. Umar Ibin Jinadah.
29. Batang lalaki, ang kanyang ama ay napatay sa digmaan.
30. Abdul-Rahman Ibin Urwah.
31. Abis Ibin Shabib Al-Shakiry.
32. Shawdhab "alipin" ni Shakir.
33. Abdullah Al-Gaffary.
34. Abdul-Rahman Al-Gaffary.
35. Sayf Ibin Harth Ibin Sary.
36. Batang Turko mula sa mga alipin ni Hussein.
37. Umar Ibin Khaled Al-Saydawy.
38. Hanzalah Ibin Asa'd Al-Ajly Al-Shamy.
39. Yazid Ibin Ziyad Abu Al-Sha'thae.
40. Ibrahim Ibin Husayn Al-Asdy.
41. Urwah "alipin" ni Al-Hurr Ibin Yazid Al-Riyahy.
42. Aslam Ibin Kuthayr Al-Azdy.
43. Ali Ibin Muzaher

Mga kasapi ng pamilya
ni Imam Hussein na
naging martir
sa Karbala
sila ay:

1. Ja'far ibn Aqil ibn Abi Taleb.
2. Abdul-Rahman ibn Aqil ibn Abi Taleb.
3. Abdullah ibn Aqil ibn Abi Taleb.
4. Muhammad ibn Aqil ibn Abi Taleb.
5. Abdullah ibn Muslim ibn Aqil.
6. Abdul-Rahman ibn Muslim ibn Aqil.
7. Muhammad ibn Muslim ibn Aqil.
8. Ja'far ibn Muhammad ibn Aqil.
9. Muhammad ibn Abi Saïd ibn Aqil.
10. Muhammad ibn Ja'far ibn Abi Taleb
(Al-tayar).
11. Ibrahim ibn Ali ibn Ali Taleb (Al-tayar)
(Sila'y mga batang pinatay matapos ang
pagkamatay ni Hussein habang sila'y
tumatakas sa kampo ni Ziyad)
12. Muhammad ibn Abdullah ibn Ja'far ibn
Abi Taleb.
13. Awn ibn Abdullah ibn Ja'far ibn Abi
Taleb.
14. Abdullah ibn Al-Hussein ibn Ali ibn Ali
Taleb.
15. Ali-Qasim ibn Al-Hasan ibn Ali ibn Abi
Taleb.
16. Umar ibn Al-Hasan ibn Ali ibn Abi
Taleb.
17. Ubaidullah ibn Abdullah ibn Ja'far ibn
Abi Taleb.

18. Abu Bakr ibn Ali ibn Abi Taleb (ang kanyang
ina ay si Layla, anak ni Mas'oud ibn Khaled).
19. Umar ibn Ali Taleb (ang kanyang ay si
Umm Al-Banyan anak ni Hizam).
20. Utayman ibn Ali ibn Abi Taleb (kanyang ina ay si
Umm Al-Banyan anak ni Hizam).
21. Ja'far ibn Ali ibn Abi Taleb (ang kanyang ina,
Umm Al-Banyan anak ni Hizam).
22. Abdullah ibn Ali ibn Abi Taleb (ang kanyang
ina, Umm Al-Banyan anak ni Hizam).
23. Al-Abbas ibn Ali ibn Abi Taleb (ang kanyang
ina, Umm Al-Banyan anak ni Hizam).
24. Ali ibn Al-Hussein ibn Ali ibn Abi Taleb (ang
kanyang ina, Layla anak ni Abi Murrak).
25. Muhammad ibn Ali ibn Abi Taleb.
26. Ibrahim ibn Ali ibn Abi Taleb.
27. Abdullah ang sanggol (sanggol ni Hussein).

Ang bilang ng mga martir na nakipaglaban at
namatay kasama ni Imam Hussein ay doble ang
bilang kaysa sa mga nabanggit sa itaas ngunit na-
banggit lamang ang mas kilala sa kanila.

- Ibrahim ibn Muslim ibn Aqil.
- Ahmad ibn Al-Hasan ibn Ali ibn Abi Taleb.
- Bakr ibn Al-Hasan ibn Ali ibn Abi Taleb.
- Abdullah ibn Al-Hasan ibn Ali ibn Abi Taleb.
- Abdullah ibn Al-Hussein ibn Ali ibn Abi Taleb.

PAGPAPAKAHULUGAN:

- Imam Hussein (K) Ibin Imam Ali Ibin Abi Talib (K):

Ang kanyang lola ay si Propetang Muhammad (Sumakanya nasa ang kapayapaan) ang kanyang ina ay ang anak ang Propeta (SNK) na si Fatma Az-Zahra (K). Ang lider ng banal na muling paglalang, ang guru ng kalyanan at kasungatan, lamanggi sa pagtukusuko sa mga makulupit at hindi makalalarungan.

- Abbas Ibin Ali Ibin Abi Talib (K):

Kapad ni Hussein sa ama, Humawak ng simbolo ni Hussein at lider ng kanyang sundalo, sapaly matapong bayani, lapat na tagapagsamba siya ay nakidigma upang magdala tubig sa kampo ni Hussein nguni siya ay napatay bago pa man umabot sa kampo ni Hussein.

- Zahab Al-Kubra (K) anak ni Ali ang prinsipe ng mga sumasamba

Kapad ni Hussein, kanyang kapares sa muling paglalang siya'y naranan din sa Karbala, siya ay lumulong sa kanyang kapad sa mga responsabilidad.

Hunang si Hussein sa kanya na alagaan ang mga kalakabahan at mga lola. Siya'y may leyang na kalangian sa Kufa at Shem.

- Qasim Ibin Imam Hasan (K):

Ang kanyang ama ay napatay nang siya ay dalawang taong gulang, kaya inalagaan siya ni Hussein hanggang sa gulang na labing-tatlo; sapaly nakapaglaban sa Karbala at napatay sa harapan ng kanyang lola.

- Ali Al-Abar (K):

Ang pangkapatay na anak ni Hussein, siya'y kumukha ng kanyang lola sa arayo at pag-uugali, kilos at katangian. Siya ay buong lapang na nakapaglaban sa kaba na kanyang uhaw, siya ay nakapatalay ng manina sa mga kalaban hanggang siya ay napatay sa Karbala.

- Abdullah ang sumakusa (K):

Anak ni Imam Hussein (K), siya ay anin na buwang gulang, siya'y nalahaw kaya siya ay dinata at Hussein sa mga kalaban unang malagyan ng tubig. Nguni siya'y panata ng tunod ng mga kalabari na kanyang kanatatalay nang nasa dadd ng kanyang ama.

- Ali-Hun Ibin, Yazid Al-Riyahi:

Siya'y isa sa mga lider ng hukbo sa Kufa. Siya ay mayroong isang ibong mandirigma sa dalin ng kanyang kausapin. Nguni alam nya ang kalotohanan at kanyang natatlo na siya'y mali, kaya siya ay sumama sa sundalohan ni Hussein at

nakapaglaban hanggang siya ay napatay.

- Pamilyang Wahab:

Pamiliyang Kadyuno na may ina anak at asawa ng anak. Nakatala nila: si Hussein habang nasa dalin at nagpahitay ng pagka. Islam sa kanyang harapan nila ay sumama sa Karbala. Napatay si Wahab Ibin Abdulah sa paglalanggi kay Imam Hussein (K).

- Yazid Ibin Muawiyah

Ang pinuno ng Umayyad kaninay si Hussein ay lumangng nagkabayad ng kuwarta dahil sa kanyang pagkalesenggang at pagpatay ng mga inosente at pati sa mga pininwala ng Islam atkabilang dito, kanyang unabr. Sa Hashem walang-diyang namamahala subalit walang Koran o kanya'y Sugo.

- Umar Ibin Sa'd

Isa sa mga prinsipe ng hukbong Umayyad. Siya ay nakakalat ni Ibin Zied na nakapaglaban kay Imam Hussein (K) sa gantimpalang gagawin siyang pinuno sa kumakanyang Ray ng sampang taon. Ito ay kanyang tina ngag at nakapaglaban dala ang kanyang anin na ibong mga lola, nguni siya ay dinays at hindi natupad ang ipangaka sa kanya.

- Ubaidullah Ibin Zaid.

Siya ay ginawang pinuno ni Yazid Ibin Muawiyah sa Kufa siya ang naghanda ng mga sundalong nakapaglaban kay Imam Hussein (K).

- Shami Ibin Zi Al-Jawshan:

Isa sa mga prinsipe ng hukbong Umayyad siya ay nakapaglaban kay Imam Hussein (K) sa Karbala siya ay malayoso sa kanyang paninwala at pag-uugali, nabalatayay na siya ang pumatay kay Imam Hussein (K), at nakagawa ng pinakamalalang krimen sa Karbala sa araw ng Ashura.

Hulaw sa mga.

1. (Maqal Al-Hussein) M. Kawarazmy
2. (Waq al-Ahli) B-qazwini.
3. (Waslat al-darazim) B. Ansair Al-Hussein) B-qazwini
4. Al-Isa pang mga pinaghalawan

